

รายงานการประชุมสภาผู้แทน

ครั้งที่ ๒๒/๒๕๕๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑

วันจันทร์ ๑๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓

ณ พระที่นั่งอเนกศรีเมฆ

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๕ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : ก่อนหมดวาระการประชุม ๒๒ คน เป็นองค์ประชุมแล้ว เรื่องที่จะแจ้งให้ที่ประชุมทราบคือ ๑. ตามที่สภาผู้แทนและวุฒิสภาได้ตั้งกรรมาธิการร่วมกันสภาละ ๓๓ คน เพื่อดำเนินการร่างพระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๓ ของวุฒิสภาลงมติแก้ไขเพิ่มเติม และคณะกรรมาธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้วแต่เนื่องร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเพื่อสภาพทางต้องได้พิจารณา ซึ่งสภาผู้แทนได้ให้พิจารณาเห็นชอบแล้วนั้น ในคราวประชุมวุฒิสภาครั้งที่ ๓๘/๒๕๕๓ (วิสามัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมาธิการร่วมกันพิจารณาแล้ว ๑. ตามที่สภาผู้แทนได้ลงมติให้ใช้ร่างพระราชบัญญัติเงินค้ำนองสงเคราะห์เพื่อสร้างและขยายทางหลวงพิเศษภาคตะวันออกแห่งใหม่ ในท้องที่ตำบลวัดเทพศิรินทร์ อำเภอป้อมปราบศัตรูพ่าย จังหวัดพระนคร พ.ศ. ๒๕๕๓ ร่างพระราชบัญญัติเงินค้ำนองสงเคราะห์ เพื่อสร้างทางหลวงสายจากถนนของราชบุรีมุนีนาถ-ป้อมพระจุลจอมเกล้า ๑ ในท้องที่อำเภอราชบุรีมุนีนาถ จังหวัดธนบุรี และอำเภอพระประแดง อำเภอเมืองสมุทรปราการ ๒๕๕๓ และร่างพระราชบัญญัติเงินค้ำนองสงเคราะห์ในท้องที่ตำบลท่าช้างหนัก อำเภอ นครชัยศรี จังหวัดนครปฐม พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเสนอโดยคณะรัฐมนตรีได้และให้นำเสนอต่อวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไปตามรัฐธรรมนูญนั้น วุฒิสภาได้

พิจารณาเรื่องพระบรมบัญญัติทรง ๓ ฉบับเสร็จแล้ว และจะมิตเห็นชอบด้วย
โดยไม่ว่าใจเพิ่มเติม จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมรับทราบ
ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระต่อไปขอให้ท่านรับรองรายงาน
การประชุมสภาผู้แทนครั้งที่ ๑๑/๒๔๘๓ (อิสานัญ ครั้งที่ ๒) ชุดที่ ๓ มีผู้ใด
ซักท้วงประการใดหรือไม่

ไม่มีสมาชิกซักท้วงอย่างไร

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดซักท้วง ถ้อยคำที่ประชุมรับรอง
รายงานการประชุมครั้งนี้ คือไปเป็นกระทู้ถาม กระทู้ตั้งของนายภักดี
พัฒนภักดี เรื่องเงินงบประมาณในการปราบปรามโจรผู้ร้าย ตามกระทรวง
มหาดไทย

นายภักดี พัฒนภักดี (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระทู้ตั้งถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติเงินงบประมาณปราบปรามโจรผู้ร้ายจำนวนหนึ่ง
ไปให้แก่อำเภอต่างจังหวัดนครสวรรค์ แต่ได้ทราบว่ามีเงินจำนวนหนึ่งทางจังหวัดมิได้
แบ่งปันไปให้อำเภอต่าง ๆ เพื่อทำการปราบปรามโจรผู้ร้ายตามนโยบาย
ของรัฐบาล เป็นเหตุให้โจรผู้ร้ายในอำเภอต่าง ๆ ไม่สงบลง จึงขอเรียนถาม
รัฐมนตรีมหาดไทยว่า

๑. ในบั้นกระทรวงมหาดไทยได้รับอนุมัติเงินค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย
ในจังหวัดนครสวรรค์จำนวนเท่าใด

๒. ทางกระทรวงได้สั่งให้ทางจังหวัดแบ่งให้อำเภอต่าง ๆ อำเภอใด
เป็นเงินเท่าใด

๓. ทางจังหวัด โดยข้าทูลองค์ประจำจังหวัดได้ขอตัดเงินจากยอดเงิน
ทั้งหมดนี้ไว้เพื่อชดเชยนครจังหวัดหรือไม่ ถ้าขอตัดได้จริงเป็นจำนวนเท่าใด
และชดเชยนครจังหวัดอะไร เป็นราคาเท่าใด

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกวุฒิสภา เกี่ยวคดี แห่งนครศรี
ธรรมราชดังต่อไปนี้

๑. ในคืนที่กระทรวงมหาดไทยได้อนุมัติเงินค่าใช้จ่ายในการปราบปราม
โจรผู้ร้ายและรักษาความสงบในจังหวัดนครศรีธรรมราช ๑๔,๕๐๐ บาท
๒. การแบ่งเงินให้กับอำเภอไหน กระทรวงมหาดไทยไม่ได้สั่งให้แบ่ง
เป็นหน้าที่ของจังหวัดที่จะต้องพิจารณาแบ่งให้อำเภอต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับ
สภาพและเหตุการณ์ที่จำเป็นในการปราบปรามโจรผู้ร้าย เพื่อรักษาความสงบ
๓. ทางจังหวัดมีได้ตัดยอดเงินในการปราบปรามโจรผู้ร้ายไว้ชดเชย
นครวัดประการใด

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอซัก
รัฐบาลดังต่อไปนี้ เงินจำนวน ๑๔,๕๐๐ บาท เป็นเงินค่าปราบปรามโจรผู้ร้าย
ในงบประมาณรวมทั้งเงินซึ่งได้ตั้งขึ้นแบ่งจากเงินอุดหนุนของชาติด้วยหรือไม่
สำหรับที่ทางรัฐบาลได้แจ้งว่าการแบ่งเงินให้อำเภอต่าง ๆ เป็นหน้าที่ของ
จังหวัดซึ่งกระทรวงพิจารณาตามสมควร ข้าพเจ้าขอทราบความจำเป็นว่า
กฤษฎีกาเรื่องนั้นจะออกอย่างไรบ้าง ข้าพเจ้าขอทราบด้วยว่าเงินจำนวนนี้เป็นเงิน
ทั้งหมดบาทเศษ เพื่อชดเชยคืนกลางเพื่อมาใช้ในจังหวัดนครศรีธรรมราช
ทางตรงหรือไม่ในเรื่องนี้

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย .
ข้าพเจ้าได้เรียนกับท่านสมาชิกแล้วว่า เงินที่จ่ายในงบประมาณจำนวน
๑๔,๕๐๐ บาทในการปราบปรามโจรผู้ร้าย ไม่ได้ใช้เงินจำนวนอื่น ส่วนที่
ตัดไว้สำหรับชดเชยคืน ได้ตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกแล้วว่าไม่ได้ตัด
เงินชดเชย

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอถาม
รัฐมนตรีว่าเงิน ๑๔,๕๐๐ บาทนี้เป็นเงินในงบรวมกับเงินตั้งขึ้นแบ่งจากอุดหนุน
ชาติด้วยหรือไม่ ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้อธิบาย

เรื่องขอตัดเพิกถอนยกเว้น การหาถ้อยเป็นความจริงซึ่งข้าพเจ้าหาหลักฐาน
มาได้แล้ว ท่านรัฐมนตรีจะจัดการประการใดบ้าง

พลเอก มังกร พรหมไชย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
แจ้งที่ไร้นั้น ถ้ามีหลักฐานชัดเจนโดยชัดแจ้งหรือไม่ว่าในเรื่อง
ของไม่ทราบ กบฏกบฏนั้นข้าพเจ้าขอตอบว่าหาหลักฐานในการตัด
เงินให้สำหรับบรรดาคนต่าง ๆ นั้นไม่ทราบจริงผู้รายกบฏจะทราบเรื่อง เมื่อ
ทราบแล้วจะได้สืบค้นหาความจริงหรือไม่ และสมควรประการใด ก็
จะให้เขาแจ้งเหตุ

ประธานสภาผู้แทน : กระทั่งถามต่อไปของนายภักดี พัฒนภักดี
เรื่องการควบคุมราคาในจังหวัดนครราชสีมา ตามกระทรวงพาณิชย์

นายภักดี พัฒนภักดี (นครราชสีมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้
ถามว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ ตั้งข้อไป

ด้วยปรากฏว่าขณะนี้ราคาข้าวในทางเขียงต่าง ๆ เฉพาะอย่างยิ่ง
หม่นและชนิดในเขตของนครราชสีมาบางส่วน ได้รับค่าตอบแทนค่อนข้างมาก ทั้ง
นี้เนื่องจากการซื้อขายเป็นอุปถัมภ์ในทางเขียงหม่นชนิดนี้ ไม่ได้รับ
ความยุติธรรม เพราะทางจังหวัดได้ประกาศควบคุมราคา และบังคับให้ผู้ซื้อ
ต้องซื้อตามราคาของจังหวัดนครราชสีมาเหมือนกัน ถ้าขอเกณฑ์ ๒ กระสอบ
ต้องได้รับอนุญาตจากทางจังหวัดนครราชสีมา

ในการขออนุญาตซื้อขายจากทางจังหวัดนครราชสีมา นอกจากราษฎรของจังหวัด
นครราชสีมาแล้ว ยังมีราษฎรของจังหวัดนครราชสีมาด้วย ซึ่งทางจังหวัดนครราชสีมา
จะ ๒ บาทเป็นค่าอนุญาตให้ แต่การไม่ซื้อจากโรงสีจังหวัดนครราชสีมา
ให้ไปซื้อโรงสีอื่น บางทีราษฎรจะไปซื้อจากโรงสีที่อยู่ไกลบ้าน เป็นเหตุ
ให้ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการขนส่งมากจนอีกโดยไม่จำเป็น ทั้ง ๆ ที่โรงสีในเขต
ตลาดกม. ทางไม่ทราบว่าเป็นเพราะเหตุใด ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า

๑. ขาดการจะเลิกการควบคุมในเขตท้องที่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
ได้หรือไม่

๒. ถ้าไม่เลิกการควบคุม จะแก้ไขวิธีการไม่ให้ราษฎรเดือดร้อนได้
หรือไม่

๓. ได้ทรงทราบความคั่งขนพอดค้ำกรองชีพใช้หรือไม่

นายเทพ โชคินนิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
ข้าพเจ้าขอประทานโทษ คืออย่างงปัญหาแรกก็คือว่า ความจริงข้าพเจ้าเตรียม
กระทรวงไว้ที่กระทรวงมหาดไทยแต่จนทงกระทรวงไป แล้วนั้นได้ข่าวว่าสภา
จะเปิดประชุม คือเพียงแต่เปิดประชุมแล้วขานกฤษฎีกาปิดประชุมเท่านั้น
แล้วโดยเฉพาะปัญหาว่าขานกฤษฎีกาตั้งแต่วันที่ ๑๒ คือว่าขานนั้นก่อนนั้นไม่
ประชุม แล้วพอเปิดกฤษฎีกา แล้วตั้งตั้งว่าการประชุมเดดานักตั้ง
อ่านประกาศไปแต่จนทงตั้งไม่มีการพิจารณาอะไร ขอประทานโทษไม่ได้
เตรียมกระทรวง มาครนจะตอบโดยไม่ได้เตรียมกระทรวง ก็กลัวจะผิดพลาด เพราะ
ฉะนั้นหวังใจว่าท่านประธานจะกรุณา

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : ความจริงที่
รัฐมนตรีแถลง ข้าพเจ้าเห็นว่ามีข้อข้องในเรื่องนี้ จะมาโมเมว่าท่านจะเปิด
ประชุมอย่างไรจะเป็นการบอกพร้อมมาก อื่นกระทรวงนี้รัฐมนตรีได้รับว่า
เตรียมตอบแล้วทำไมท่านจะคิดมีมาไม่ได้หรือ ว่าท่านนั้นประชุมแล้วท่าน
โทรศัพท์ให้เจ้าหน้าที่มากได้ ทำไมท่านไม่ทำ ข้าพเจ้าขอยกจะถามว่า
ทำไมท่านไม่โทรศัพท์เรียกเจ้าหน้าที่เอามา

ประธานสภาผู้แทน : การตอบกระทรวงตามเหตุผลเพียงพอก็คงได้
ด้วยถ้าประชุมหรือไม่ ส่วนที่ปิดประชุมภายในนั้นไม่ใช่ตั้งเดื่อนั้น ถ้า
จนทงภาคเป็นปรกตได้ไปปฏิบัติตาม แม้ตั้งต้องขานก็เป็นได้ เพราะฉะนั้น
เรื่องนี้เป็นเช่นนั้น ทางกระทรวงของคุณ เมื่อท่านรัฐมนตรีมีเหตุผลแสดงให้
ทราบแล้วก็เดื่อนไปได้

นายเทพ โวฒินิจิต รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
 ความจริงทางรัฐบาลจะเรียกว่าบทรับรองไม่ได้เอามา จะว่าบทรับรองก็
 บทรับรอง แต่ความจริงได้เตรียมไว้เรียบร้อยแล้ว แต่ที่หลายท่านประสงค์
 จะถือว่าการประชุมเป็นไปตามกฎหมายแล้ว แต่ยังไม่ได้เข้าพระราชกฤษฎ
 ธิกาในขณะที่เปิดประชุม ข้าพเจ้าก็พร้อมที่จะปฏิบัติตาม หมายความว่า
 ข้าพเจ้าจะโทรศัพท์ให้เขาเอากระทู้ มาวางระหลัง เพราะถ้าระยะทางมาทันไม่
 นาน ถ้าทำอย่างนี้ก็ได้ แต่ข้าพเจ้าส่งด้วยการประชุมอันเข้าใจกันเอง
 ในหมู่ของรัฐบาลหลายคนก็ได้เอากระทู้มา คือถือว่าถ้าเปิดประชุมแล้ว
 ก็เปิดประชุม ก็หมายความว่าปิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป ด้วยความบริสุทธิ์
 ใจจริง ๆ ถ้าหากว่าจะให้ตอบก็จะตอบ แล้วแต่ท่านจะต้องให้ตอบ แล้ว
 จะให้คืนไปเขาเดี๋ยวนี้

ประธานสภาผู้แทน : ท่านรัฐมนตรีบอกว่าจะให้คืนไปเอามา ถ้า
 ท่านต้องการจะให้ตอบ

นายภักดี พัทธภักดี (นครสวรรค์) : ท่านรัฐมนตรี
 ไม่เห็นใจรัฐบาลจะประชุมอยู่สักหรือไม่ว่า ข้าพเจ้าเห็นว่าเปิดประชุมเสียมิด
 แล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ข้าพเจ้าเป็นประธานได้ผู้สมควรเรื่องนั้น
 ตามที่องค์สภาท่านแล้ว ข้าพเจ้าได้ระเบียบประเพณีของสภา คำว่า
 ภายในวันที่ ๑๕ นี้ เราประชุมได้ แต่ที่ประชุมตั้งใจจะมาประชุม เพราะ
 ว่าจะมีข่าวดูจะได้ออกมาแล้ว แต่เราประชุมพร้อมกันแล้วก็ได้ กระทู้
 ของคุณรอยผ่านไปก่อน กระทู้ต่อไปของนายเพ่ง ดิมประพันธ์ เรื่อง ทักษ
 าศัยของข้าราชการรถไฟฝ่ายกองเดินรถ ตามกระทรวงคมนาคม

นายเพ่ง ดิมประพันธ์ (สุโขทัย) : ผมสงสัยกระทู้ของคุณจะไม่
 ได้รับตอบ ท่านต้องถามรัฐบาลว่าจะตอบได้หรือไม่

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ผมยังสงสัยในเรื่องการปิดการประชุมสภาบอกจะให้ปิดตั้งแต่วันที่ ๑๕ นี้

หรือไม่ ๑๖๑๕
หรือไม่ว่าหากว่าอะไรไม่ได้จนแล้วค่อยไป โดยรวบรวมข้อของข้าพเจ้าก่อน
ถึงจนกระทั่ง ยมเด็กรับมาแล้ว

ประธานสภาผู้แทน : ขอขอบชำนรัฐมนตรี ก็ขอเชิญผู้แทนออกให้
ปิดภายในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ไม่ใช่ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ในเรื่องนทางเดชาธิการ
รัฐสภาจึงว่าได้มีระเบียบประเพณีไว้แล้ว ภายในวันที่ ๑๔ ไม่ใช่ตั้งแต่
วันที่ ๑๔

นายเพ็ง ลิมปะพันธ์ (สุโขทัย) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ ถิ่น
ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ดังต่อไปนี้

โดยที่ข้าราชการกรมรถไฟ ฝ่ายกองเดินรถได้รับคุ้มครองเล็กน้อย
แก่พนักงานชานสี จึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมดังต่อไปนี้

คือปรากฏว่า ข้าราชการกรมรถไฟฝ่ายการเดินโดยเฉพาะผู้มีหน้าที่
บนรถจนรถซึ่งต้องไปพักที่รถหยุด ซึ่งไม่ใช่ที่ที่ตนประจำขบวนไม่มพัก
อาศัย ต้องพักโรงรถหรือพักบนรถไฟ แต่ก่อนในปี ๒๔๘๑ นทางกรมรถไฟ
ได้สั่งห้ามไม่ให้พอกข้าราชการที่ประจำบนรถพักบนรถไฟ และไม่ให้พัก
โรงรถ (เพราะไม่ให้เบ็ด) ทรงยอมเป็นการเคียดครั้น และเสียดสีใน
ฐานะที่เป็นข้าราชการตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน ทำ
ความน้อยนิดแต่ใจจะเคียดครั้นแก่พวกเหล่านั้นเป็นอย่างมาก จึงขอถามว่า
จะหาทางแก้ไขข้อนี้โดยเหตุข้าราชการเหล่านั้น ได้ได้รับค่าตอบแทนอย่าง
ข้าราชการอย่างไร

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
แต่เดิมมาทางกรมรถไฟมีบ้านพักให้พนักงานที่ประจำบนรถอาศัยที่ปลายทาง
ของขบวนรถ แต่ในระหว่างสงครามบ้านเหล่านั้นถูกทำลายลงมาก ทำให้
ขาดที่พักบางแห่ง ในกรณีนี้ทางกรมรถไฟพิจารณาผ่อนผันให้พนักงานเหล่านั้นได้
ไม่ใช่ห้ามเด็ดทีเดียว สำหรับค่าที่พักแต่เดิมมา ทางกรมรถไฟก็มีให้โดยจ่าย
ให้ แต่ว่าทางกรมรถไฟได้ให้ข้าราชการนั้น ๆ มีสิทธิเบิกค่าเบียดยงเดินทาง

ตามหลักกิโลเมตร และเบิกค่าค้างคืนได้ถ้าหากจำเป็นจะต้องใช้ค่าที่พักแรมอีกจะ
ต้องเพิ่มรายจ่ายเป็นอันมาก แต่อย่างไรก็ดี ในเรื่องบ้านพักราษฎรทาง
ทางกรมรถไฟก็จะพยายาม ตั้งงบประมาณมาให้ข้าราชการ กรมรถไฟมีที่
พักด้วยไป

นายเพ่ง สิมประพันธ์ (สุโขทัย) : ข้าพเจ้าอยากจะขอเรียน
ชักชวนรัฐมนตรีว่า ก็ขอในประการแรกที่ท่านบอกว่าข้าราชการที่ไปขบวน
รถและมาค่าเบียดเบียนเป็นหลักกิโลเมตร เป็นระเบียบปฏิบัติแต่ตั้งเดิมมา และ
ตั้งแต่ปี ๒๔๘๓-๒๔๘๖ ข้าราชการเหล่านี้ได้เบิกได้ค่ารถขบวน คือมีมติให้เบิกค่า
โรงกรมรถทางค่าที่พัก ซึ่งทางกรมรถไฟไม่ขัดข้อง และระเบียบนี้ก็ได้
ปฏิบัติมาแล้ว ต่อมา พ.ศ. ๒๔๘๓ ทางกรมรถไฟสั่งห้ามไม่ให้เบิก อยาก
จะทราบเหตุผลว่าเพราะเหตุอะไร

อีกประการหนึ่ง อยากจะถามท่านรัฐมนตรีว่า ข้าราชการรถไฟเป็น
ข้าราชการพลเรือนหรือไม่ เพราะตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ
พลเรือน ถ้าหากว่าเป็นข้าราชการพลเรือนแล้วไปก็เบิกค่าเบียดเบียน ค่าที่พัก
ได้ แต่กรมรถไฟไม่ให้เบิกค่าที่พัก กรมรถไฟทำการปฏิบัติของรถไฟ
ปรากฏว่า เหตุของรถไฟ เลื่อนให้กรมรถไฟ เพราะมันยังไม่ได้รับความสะดวกสบาย
และไม่มียกเลิก ใด เพราะฉะนั้นในฐานะที่ท่านเป็นรัฐมนตรีขอทราบ
พอลงความหากว่าโดยท่านเป็นข้าราชการพลเรือนแล้ว เขาจะมีมติให้เบิกได้
หรือไม่ แล้วเหตุจากนั้นเขาก็เคยเบิกปี ๒๔๘๓, ๒๔๘๖ ก็ได้เบิกมาแต่ทั้ง
สองปี แต่ปี ๒๔๘๓ มาแล้วก็ไม่เช่นนั้นเป็นเหตุอะไร ท่านทราบหรือไม่

นายปฐม ไชยแก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
ตอบนายพลัดตรงหนึ่ง ถ้าเขาพักเท่าที่ปฏิบัติมาแต่ตั้งเดิมครบได้ทุกอัน
กรมรถไฟไม่เคยมียกเลิก เพราะว่าข้าราชการกรมรถไฟเป็นข้าราชการ
รัฐพาณิชย์ ก็ถือว่าเป็นข้าราชการประจำเหมือนกัน แต่การที่เป็น
ข้าราชการประจำมิได้หมายความว่าจำเป็นต้องนั่งอยู่เดื่อนไป ข้าราชการประจำ
รถก็ถือว่าเป็นข้าราชการประจำเหมือนกันไม่ถือว่าไปราชการ ถ้าข้าราชการ

ที่ไปราชการตามธรรมเนียมตามกฎหมาย คาทพักได้จริง แต่ข้าราชการ
 รถไฟไม่ได้ถือว่าไปราชการ ถือว่าเป็นข้าราชการประจำ ผู้ติดตามรถไฟ
 เป็นประจำ เมื่อคิดถึงความต้องการของชนแอ่งจึงได้ให้เบ็ดเตล็ดตาม
 หลักกิโลเมตร ซึ่งกิโลเมตรหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๕๐ สตางค์ ทั้งค่ากางคิน ๆ
 หนึ่งไม่ต่ำกว่า ๑.๕๐ บาทหรือ ๒.๐๐ บาท ก็ได้ให้เขาไปอีก เพราะฉะนั้น
 เมื่อพิจารณาตามเบ็ดเตล็ดเหล่านี้แล้วพอแก่ความต้องการของราษฎร ส่วนข้าราชการ
 ทงหลายในขณะนั้นมีความพอใจว่าคุ้มกับรายได้รายจ่ายเล็กน้อยจึงทำให้
 เกิดการปฏิบัติงานน้อย ความจริงรัฐบาลก็เห็นใจ ความจริงตามเบ็ดเตล็ด
 นี้ปรับปรุงเมื่อปลายปี ๒๔๗๑ นี้เอง เขาใจว่าเป็นที่พอใจของข้าราชการ
 ผู้น้อยอยู่แล้ว

นายเพ่ง สิมประพันธ์ (สุโขทัย) : ตามปกติเท่าที่ปรากฏเวลา
 นิตยทานบอกข้าราชการได้รับความสะดวกแล้ว ตลอดจนมีที่พักอาศัยและได้
 ค่าเบ็ดเตล็ดพอแก่ความต้องการแล้วนั้นข้าพเจ้าก็สงสัย เพราะว่าโดยปกติพวก
 เหล่านี้ไม่สิ้นทั้งแถมเลี้ยงที่จะพูดในเรื่องความเดือดร้อนเหล่านี้ ถ้าพูดเขาก็
 ถูกผู้ใหญ่เช่นพวกหม้อฮวดเห็นชอบไปหาว่าเป็นคนปากแข็งร้องเรียน ทำให้
 เด็ดขาดต่อการปฏิบัติงานของเขา นี้อย่างนั้น ในฐานะที่ท่านรัฐมนตรีก็เป็น
 ผู้แทนราษฎรเหมือนกันอยากถามท่านตรง ๆ ว่าเมื่อผู้น้อยปรากฏว่ามีความ
 เด็ดร้อนเช่นนี้แล้วแต่ไม่กล้าพูด พูดแล้วถูกผู้บังคับบัญชาคอยข่มขู่อาจจะ
 เป็นภัยต่อตำแหน่งหน้าที่ของเขาได้ ในฐานะที่ท่านเป็นผู้แทนราษฎร ราษฎร
 เลือกมาเหมือนอย่างข้าพเจ้าเหมือนกัน ท่านจะมองความทุกข์ร้อนอย่างนอก
 ครึ่งหนึ่งจะได้ไหมว่า พวกนี้ได้รับความเดือดร้อนจริงอย่างที่เขาพูดมาหรือ
 ไม่ ส่วนข้อเท็จจริงขอให้ท่านตอบ

นายปฐุม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม :
 ทางผมเอง ขอเรียนว่าก็เป็นผู้แทนราษฎรเหมือนกัน ได้มองเห็นความเดือดร้อน
 ของพนักงานน้อยไม่ใช่ไม่เห็น และทางผมเองทางกรมรถไฟก็ตั้งงบประมาณปี
 ๒๔๗๕ ให้ไปแล้ว ตลอดถึงข้าราชการกรมรถไฟฝ่ายกองเดินรถก็ได้ค่าเบ็ด

เลข ๓๐๐ ก็โดยสมัครเข้ากับ ๑๒-๑๓บาทพอแล้ว แลจะทางขึ้นก็ได้เกือบ ๒๐ บาทพออยู่แล้ว

นายเพ็ง สิมประพันธ์ (ส.ไซท์) : สอดหางนกแล้วก็เป็นงานในหน้าที่ของหลานโดยครั้น ตอนเช้าเรียนกรมท่ามอ๊ก พอดีจะขอยเพื่อข้าราชการของท่าน คือพวกกรรไกรไฟตั้งกรก ข้าพเจ้าอยากจ้ะเทียบให้ท่านดูว่า ข้าราชการเดินรถก็มีพวก ร.๕.พ. ค่าเบี้ยเลี้ยงค่าพาหนะแตกต่างกันอย่างไร ท่านนั่งหรือเปล่านั้นพวก ร.๕.พ. ไปต่างท้องที่จากกรุงเทพ ฯ และที่อยู่ตามสถานที่นั้นเบี้ยเลี้ยงวันละ ๓๐ บาท ข้าราชการของเดินรถก็เทียบหลักโตเมตร อย่างที่ท่านว่าไม่ถึง ๓๐ บาทหรือ สองพวก ร.๕.พ. อย่างนายส่งมาได้ ๕๐ บาท ขอยได้บอกกับบัญชาเงินเดือน ๕๐ บาทหรือ ๓๐๐ บาทนั้นคิดความเข้ามาเสมอของในองค์การท่านเอง คนโดยเฉพาะพวกนั้นก็เป็นฝอย ท่านจะขอยคิดบางหรือไม่ในสังกัดเดียวกัน กรมเดียวกัน กระทรวงเดียวกันความเข้ามาเสมอรายได้ไม่เท่ากัน แต่ว่าการปฏิบัติงานการรับผิดชอบมากกว่ากัน ท่านนั่งหรือไม่ว่า อันนี้ในสังกัดหรือ เป็นการเชื่อมทางจิตใจของข้าราชการเหล่านั้น

นายปฐม โพธิ์แก้ว รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม : ความจริงของพวก ร.๕.พ. เป็นองค์การแต่กรไ่ม่ขึ้นอยู่กับพระราชบัญญัติ ข้าราชการพลเรือน แตกต่างกันมากมาย กรมรถไฟซึ่งมีข้าราชการเป็นข้าราชการพลเรือนซึ่งจำเป็น จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน กับต่างกัน นักเดินทางนั้นก็เหมือนกันแต่ถ้าข้าพเจ้าไม่แน่ใจ เพราะเหตุว่าเขาเป็นลูกจ้าง ข้าราชการออกสอน หนังสือเป็นข้าราชการ ยารประจำคนที่เป็นข้าราชการการปฏิบัติเป็นไปตาม พระราชบัญญัติ ระเบียบ ข้าราชการพลเรือน การชดเชยและเบี้ยเลี้ยงก็ต่างกัน คือเป็นไปตามระเบียบของ มงคป. ส่วนลูกจ้างนั้นตั้งแต่รายได้ขององค์การ ร.๕.พ. เมื่อก่อนเช่นคนจ้ะมีชดเชยต่างกัน แต่อย่างไรก็ดี สำหรับกรมรถไฟทางรัฐบาลได้คิดแล้ว เพื่อให้กรมรถไฟนั้นเป็นกรณีอื่น เมื่อก่อนของกรไ่ม่มีอะไร รายได้ของเจ้าหน้าที่คงจะสูงหรือสูงมากกว่า ร.๕.พ.

ประธานสภาผู้แทน : กระตุ๋ค๋ไปของนายโฮคี้ วิจารณ์ชู ตาม
เรื่องสถานการณ์ของประเทศในไญ้หาเกวหัด ตามท่านนายกรัฐมนตร เจ้า
ของไม่อยู่และไม่ได้มอบหมายให้ใครถามแทน จึงเป็นอันงดออกไป กระตุ๋
ค๋ไปของนายทงคี้ ฮังวาระวณ เวียงคำรจจวรมกับพหุค้ำถักถอบซำกกรรมบ
กามกระทรวงมหาดไทย

นายทงคี้ ฮังวาระวณ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอเรียนถามท่าน
ประธานว่า ท่านรัฐมนตรีเตรียมพร้อมที่จะตอบกระตุ๋ของข้าพเจ้าหรือไม่

ประธานสภาผู้แทน : ท่านอยู่ที่ไหน เตรียมไว้พร้อมแล้ว

นายทงคี้ ฮังวาระวณ (เชียงใหม่) : ขอขอบคุณ ข้าพเจ้าขอตั้ง
กระตุ๋ต่อท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

๑. รัฐบาลทราบหรือไม่ ได้มีเจ้าหน้าที่ตรวจอำเภอต้นป่าของทจวค
ค้อหน้าทจวคกับพหุค้ำถักถอบซำก อำเภอดันป่าคองบางคนทจวคถักถอบซำ
กกรรมบค้ทุกๆ อันเสอนำเขาหนีไปแจ้งหมายตามตถาขัด ทจกั เช่นตถาตมะชาม
หลวง ตถาตถักแถหลวงตถาตบ้านเมียงและตถาตบ้านลาด ในท้องที่อำเภอ
ต้นป่าคองชยารบัดเมย ได้ไปมีเจ้าหน้าที่โดยฉวยจับกุมเลย และเกิดมีผู้ขาย
กรรมบค้กระโมยกระบือชยเป็นขจจัน จึงทจกัความเดือดร้อนให้แก่ชาวผู้เป็น
กระตุ๋คังหลังของชาติ เป็นอย่างนี้

๒. รัฐบาลจะมีนโยบายอย่างไร ที่จะช่วยเหลือชาวอำเภอต้นป่าคอง
ผู้ขายกรรมบค้ให้มีผู้ลักถูกระโมยกระบือ และจะรับเรื่องปราบปรามคนร้ายเหล่านี้
โดยค้วนอย่างไรหรือไม่

๓. รัฐบาลจะรับจัดการกับพหุค้ำถักถอบซำกในตำบลชยว่า บางคนกับเจ้าหน้า
ที่ตรวจต้นป่าคองได้รวมกันถักถอบซำกกรรมบค้ ซึ่งเป็นการทำลายผลประโยชน์
ค้อนรวมของประเทศชาติและชาวนาโดยค้วนจะได้หรือไม่

๔. รัฐบาลจะรับเรื่องปรับปรุงกรมการอำเภอต้นป่าคอง และคณะกรรมการ
การอำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดเชียงใหม่ ให้มีสมรรถภาพเข้มแข็งและเด็ดขาด

ในคราวการประชุมผู้ร้ายระโมยกระบือ และผู้คัดค้านกระบือโดยด่วนอย่างไร
โดยวิธีนี้

พันเอก บัญญัติ เทงหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการ
กระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า

๑. กระทรวงมหาดไทยได้ส่งสมเด็จฯ ไม่ปรากฏว่าเจ้าพนักงาน
ในอำเภอส่งม้าของสมคบกับพ่อค้าในตำบลยู่หว่า สมคบกับผู้คัดค้านระโมยและ
ฆ่าโคกระบือไปขาย

๒. ทางอำเภอได้ทำการร่วมมือกับเจ้าหน้าเพื่อทำการสอบสวนจับกุม
ผู้คัดค้านกระบือ และจำหน่ายเนื้อกระบือโดยเร่งรัดคดีจนยุติแล้ว

๓. เนื่องจากการปฏิบัติของเจ้าหน้าดังกล่าวในข้อ ๒ ปรากฏว่าได้จับ
กุมผู้คัดค้านฆ่าโคกระบือได้ ๗ ราย และตัดระโมยกระบือได้ ๓ ราย ซึ่ง
พนักงานได้ดำเนินการสอบสวนพร้อมเทียบคดีไปเสร็จสิ้นแล้ว และทางการ
ได้ตั้งกำลังให้สอบสวนจับกุมผู้คัดค้านระโมยกระบือ และผู้คัดค้านกระบือ
เพื่อเอานอไปจำหน่ายโดยคดีอันแล้ว

๔. การปรับปรุง คณะกรรมการอำเภอให้มั่งคั่งมรภภาพเข้มแข็งและเด็ด
ขาดนั้น ทางกรมได้ตั้งคดีโดยใกล้ชิด เช่นจัดตำรวจนครบาลเจ้าหน้าทำ
ทางปฏิบัติ เช่นหนังสือแนะนำการปฏิบัติให้เจ้าหน้าทราบ และได้มีการ
ติดตามและติดตามผลของงานไปแสดงเจตน์เจตน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคือ
ตั้งม้าของก็มีความสามารถในการปรองปรองอยู่แล้ว ยังไม่สมควรที่จะทำ
การสอบสวนแต่ประการใด

นายทองดี อีสราชีวิน (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านรัฐมนตรี
ช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ได้ตอบกระทู้ถามของข้าพเจ้าขอหนังสือ
กนหน ถ้าข้าพเจ้าฟังไม่ผิดแล้ว ท่านรัฐมนตรีตอบว่า ไม่ปรากฏว่ามี
เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้ใดเข้าร่วมกับพ่อค้าทำการดักจับกระบือใช้หรือไม่ว่า
ใช้เองหรือจ้างมหรฐานอยู่ใหม่ ซึ่งราษฎรผู้หวงคตประเทศชาติคือ
ราษฎรในตำบลมระฆาตหลวง อำเภอสันป่าตอง มีหนังสือมาให้ข้าพเจ้า

ย่นยวมตามคำร้องขอหนึ่ง หรือคำร้องขออำเภอขึ้นป่าของหม่อมวงศ์แห่ง
 มณฑลพายัพลงมาจนถึงเขตป่าสงวน รวมมีฉบับพยานพยานบางคน จึงอยาก
 จะเรียนถามรัฐมนตรีว่าท่านทราบหรือไม่ ตามหลักฐานปรากฏว่ากระบือ
 พกกลักซ่อนสถานตั้งแต่ปี ๒๔๘๖ มาจนถึงบัดนี้ เป็นจำนวนกี่ตัวทั้งหมดแล้ว
 และนอกจากนี้ขอทราบเรื่องตามท่านตั้งกล่าวหาว่าท่านรัฐมนตรีทราบหรือไม่ ว่า
 ปรากฏว่ามีโรงงานของคนต่างศาสนาไปตั้งในอำเภอขึ้นป่าของ รมช.หนึ่งใคร
 กระบือ และนอกจากนี้ ถ้าท่านทราบแต่ท่านจะแจ้งคดีกรตั้งไปทางเจ้าหน้าที่
 ของท่านให้เร่งออกตรวจจับในการปราบปรามผู้ลักลอบฆ่ากระบือ เหล่านี้หม่อม
 ไต่หรือไม่

พันเอก บุญฤดี เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : ขอตอบกระทันหันดังนี้ ในเรื่องที่ท่านบอก
 เจ้าหน้าที่ตำรวจตั้งเขตมณฑลของลงไปได้มีการร่วมมือขอพยาน ว่ากระบือ
 เกือบหมื่นไม่เป็นความจริง เพราะว่าได้ด้อยบ่แล้ว และอยากจะทราบ
 เหมือนกันว่าท่านอาทอนทราบเช่นนี้ ท่านได้ด้อยบ่โดยกองเขตแสดงหรือ
 หรือว่าขอได้รับหนังสือจากเขตของกรมป่าไม้ ประเภทที่ ๒ ข้าพเจ้าขอ
 ตอบในเรื่องการตั้งโรงงานนั้น ถ้าเขาจะรับซื้อหนึ่งใคร กระบือ เป็นหน้าที่ของ
 เขา ถ้าหากว่าเป็นเรื่องที่เขาซื้อของเขมร หรือของทวายแล้ว ก็เป็นหน้าที่
 ของเจ้าหน้าตำรวจที่ตั้งทางหรือตั้งบ่ด่อน หรือทำการจับกุม และถ้าปรากฏ
 ว่าทางเจ้าหน้าที่ตำรวจได้จับกุมมาลงหลายราย

นายทองดี อีสราวัฒน์ (เชียงใหม่) : ข้าพเจ้าขอทราบเรื่อง
 ตามที่รัฐมนตรีช่วยว่าการกล่าวถึงหนึ่งว่า เท่าที่ท่านบอกว่าคุณได้ด้อยบ่
 ไปแล้วปรากฏว่าไม่มีมณฑลความจริงนั้น ข้าพเจ้าขอถามว่าคุณได้ด้อยบ่
 โดยวิธีใด ท่านได้ด้อยบ่ไปทางนายอำเภอใช่หรือไม่ด้อยบ่ไปทาง
 ตำรวจใช่หรือไม่ ถ้าหากว่าข้าพเจ้าต้องประจำจังหวัดเชียงใหม่ ท่านมีคำที่อยู่
 หน้อยหนึ่งแทนที่จะด้อยบ่จนคณะกรรมการ อำเภอหรือตำรวจ ทำไม่ไม่

ด้อยส่วนเจ้าทูลโดยตรงไม่ เรืองเป็นอย่างไร ทงท่านบอกว่าเป็นข้าพเจ้า
 รับหลักฐานแล้ว ท่านนั้นจะตั้งกรรมการไปด้อยส่วน ทงขอเรียนว่าท่าน
 จะตั้งกรรมการขึ้นสักหนึ่ง โดยเฉพาอย่างขงยงค์ให้ข้าราชการในกระทรวง
 มหาดไทยไปร่วมเป็นกรรมการด้อยส่วน แต่ขอจากข้าพเจ้าขอของ
 ให้ผู้แทนราษฎรจังหวัดต่าง คือนายชยฉิม อินทรพนท ทงอยู่ร่วมเป็น
 กรรมการด้วยจะได้อหรือไม่ แต่ขอจากข้าพเจ้าขอเพียงให้ชัดว่า ถ้าท่านจะ
 ด้อยส่วนแล้ว ๑. นายเจริญ แด่นมังกอ ท่านนี้ความถึงท้อม ๒. นายห่อ
 เมฆางสัย ซึ่งเขมนับคดีสำคัญที่สุดในศาลมณฑล เพราะท่านนั้นเคยรับของ
 ต่อข้าพเจ้ามานานแล้ว ท่านอยู่ในคดีในคดีเป็นคนแก่ท่านตั้งตัวรอดตาย ซึ่ง
 ถูกเหตารายกายตาย เพราะฉะนั้นท่านจะตั้งคุณไว้ด้อยส่วนได้หรือไม่ แต่
 นอกจากนั้นขอทราบอีก เพื่อท่านบอกว่าเป็นปรากฏว่าพวกเหตารายชยฉิม
 ข้าพเจ้าขออ้างสถานทงได้ กระบือ ทุกคนทงคุณ คือท่าน ๑. นายคณ
 ๒. นายแก้ว ๓. นางปี่ หม่อมตงตง ตาบดยทง นเป็นสถานทงกระบือ
 ทงคุณ ขอโทษจนจิตใจตง ทงเมื่อปรากฏขอเท็จจริงแล้ว ท่านจะรับจัดการ
 โดยตงจะได้อหรือไม่ โดยตั้งนายชยฉิม อินทรพนท ผู้แทนราษฎรจังหวัด
 ต่าง ร่วมเป็นกรรมการด้วยจะได้อหรือไม่

พันเอก บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการ
 กระทรวงมหาดไทย : ข้าพเจ้าตอบเมื่อทงไม่ใช่หมายความว่าตั้งกรรมการ
 ข้าพเจ้าจะจัดการด้อยส่วนและด้อยส่วนให้ ไม่ใช่ตั้งกรรมการด้อยส่วน ด้อยการ
 จะตั้งใครเป็นหน้าที่ทงรัฐบาลจะพิจารณาที่จะตั้งใครไปด้อยส่วน แต่การ
 ด้อยส่วนไม่จำเป็นต้องด้อยส่วนทั้งต้องท่าน อาจด้อยส่วนคนหลักดว
 ด้อยส่วน ก็ด้อยส่วนทง ๆ ไม่ถึงจะได้ความจริง ถ้าหากว่า
 ด้อยส่วน ๒ คนอาจไม่ได้ความจริงก็ได้ นอกจกนี้ถ้าหากว่าท่านคิดขงใน
 เรื่องนี้ให้ส่งของมาพร้อมด้วยหลักฐาน ทงกระทรวงมหาดไทยยินดี
 ด้อยส่วนให้ท่าน

๓. ทางกระทรวงสาธารณสุข บัญชีว่าในเขตท้องที่จังหวัดนครราชสีมาพระราชโอรสหรือ

๔. ถ้าไม่เลิกการควบคุม จะแก้ไขวิธีการไม่ให้ราษฎรเดือดร้อนได้หรือไม่

๓. สหกรณ์การเกษตรเพื่อผลิตข้าวโพดไร่หรือไม้

นายเทพ โชติบดินทร์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์ ขอขอบพระคุณ เนื่องจากการควบคุมราคาในจังหวัดต่างๆ นั้น เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันการค้ากำไรเกินควร ตามพระราชบัญญัติ ป้องกันการค้ากำไรเกินควรทรงขอให้ เป็น ไม่ตามความ เหนือชั้นของ แต่ละ จังหวัด ทรงกระทรวงพาณิชย์ ได้เคยส่งตามจังหวัดนครราชสีมาไป ก่อนหน้ากระทรวงพาณิชย์ และจังหวัดได้แจ้งว่าการควบคุมได้ลดตามความ ต้องทราบภายในจังหวัดนั้นเพื่อจะได้ทราบราคาพอสมควร และมีปริมาณพอที่จะดูแลต่อไปยังจังหวัดใกล้เคียงด้วย ถ้าไม่มีการเสียหายก็ไม่สมควรที่จะเลิกควบคุม ดังข้อ ๓. ข้างบนนี้ถ้าไม่เลิกควบคุมจังหวัดอุดรธานี ไม่เห็นด้วยที่จะไม่เห็น ในเรื่องนี้ ได้พิจารณาประกาศคณะกรรมการของ จังหวัดนครราชสีมาของกระทรวงพาณิชย์

๓. การควบคุมราคาไม้แห้ง ๕ ประเภทหรือ ๕ ชนิดที่ไม่ต้องขออนุญาตใจ

๔. จังหวัดอุดรธานี ไม่เห็นด้วยว่าทุกตำบล ถ้าอำเภอใดมีร้านค้าปลีกใน กิ่งหรือหน้าถนนเป็นจุดจำหน่าย

๓. การควบคุมราคาหน้าโรงสีโอเลี้ยงเทียมกันทุกโรงสีทั้งกำหนดราคาขาย จากร้านสหกรณ์หรือร้านค้าประจำอำเภอราคาแต่ละอำเภอก็ได้กำหนดราคาแตกต่างกันเพราะตามค่าใช้จ่ายในการขนส่งจากโรงสีไปยังอำเภอใดและใกล้ แต่จะอำเภอใดที่ขนส่งมากน้อย ทมตั้งกระทรวงพาณิชย์ ไปตั้งร้านค้าปลีกใน นอกกระทรวง ๕ บาท ไม่มีในประกาศของทางจังหวัด แต่ ๕ บาทหน้าจ

จะเป็นค่าธรรมเนียมของร้านสหกรณ์บ้านคานใต้ ๒๕๒๕ ๕
ค่าครองชีพตามนโยบายของกระทรวงมหาดไทย ได้จัดให้ทำเช่น

นายอภิสิทธิ์ พงษ์เนติก (นายศรีกรรมราช) : การควบคุมราคา
ทางทหาร รัฐมนตรีตอบว่าไม่เป็นกรณีเดียว เพราะเหตุจากราคาพืชจะได้อั่ง
ไปตามค่าจ้างจริง เมื่อขายจะทราบเรื่องทันทีจริงให้ทราบว่ามีได้มีการ
ควบคุมราคาว่า ราคาพืชไม่ได้ควบคุมกระสอบละ ๑๔ บาท เมื่อควบคุม
แต่กำหนดให้ขายกระสอบละ ๑๖ บาท เมื่อมีคนไปซื้ออนุญาตซื้อจากร้าน
สหกรณ์ ร้านสหกรณ์เอากระสอบละ ๒ บาทเป็น ๑๘ บาท เพราะฉะนั้นถ้า
ขึ้นราคาอีกกระสอบละ ๕ บาท ตามที่ขอได้ก่อนการควบคุม ๑๔ บาท เดียว
ขอได้กระสอบละ ๑๙ บาท นอกจากนั้นผู้ที่ซื้อจะไปซื้ออนุญาตก็จะตั้งเดียว
แบบพิมพ์ ๓๐ สตางค์ ค่าเขียน ๕๐ สตางค์ ค่าอากร ๑๐ สตางค์ แลจากการ
อนุญาตจะต้องไปซื้อของหอดซึ่งจะต้องเดินทางออกจากอำเภอปากพองเสีย
โดยสิ้นเปลือง ๘ บาท รถยนต์ ๓ บาท ค่าพักโรงแรม ๓ คน เป็นเสร็จ
ราษฎรจะต้องเสียเพิ่มขึ้นอีกหลายบาท นอกจากนั้นถ้าตามทฤษฎีมนตรีบอกเมื่อ
ควบคุมแล้วราคาจะอั่งไปต่างจังหวัดอื่น ก็อันคนบุกเบิกราคาจะอั่งไปต่าง
จังหวัดได้ เมื่อจากทางจังหวัดไม่เอาของถูกรวม ก็อันควบคุมราคา โรงสีปาก
พองนั้นก็อั่งไปต่างจังหวัดตามราคาต่างจังหวัดไปด้วย เดิมหนึ่งมีราคาเพียงหก
จะเลยสี่ต่อห้าต่อปากพอง ในจังหวัดนครศรีธรรมราชจะไม่จ่ายให้ใคร
ของมีการควบคุม เพราะฉะนั้นการควบคุมนี้เขาเห็นว่าไม่มีความจำเป็น
ของประชาชน เพราะฉะนั้นท่านจะอั่งได้หรือไม่ว่า เมื่อได้ทราบข้อเท็จจริง
ดังที่ข้าพเจ้าได้เรียนแล้ว

รัฐมนตรีว่าการสหกรณ์บ้านคานใต้จะขมแพ้คดีค่าครองชีพ เพื่อเป็นการ
ปฏิบัติตามนโยบายนั้น ถ้าจะเรียนถามให้ทราบเรื่องสหกรณ์บ้านคานใต้
ดังนี้แล้วปรากฏว่ามีกำไรเป็นจำนวนมาก ถ้าไรนั้นเป็นกำไรจากร้านค้า หรือ
กำไรจากลูกค้า ซึ่งต้องเสียค่าธรรมเนียม เช่นค่าธรรมเนียมในการตั้งเบ็ดไป

ลัทธิธรรมจรรยาของพระยาโศภิตกาทรงเพิกมาแต่ยังคง เพราะพระยาโศภิตกาทรงเป็นองค์
 ปรากฏการของสมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอเจ้าฟ้ากรมพระยานุวเรศไชยเชษฐาได้โดยไปคือกรมการช่างเมืองมณฑลไม่ได้ แต่
 ปรากฏการของกรมช่างหัตถกรรม จะเป็นอย่างหนึ่งคือช่วย ให้คนไทยรู้จักการช่าง ทางประ
 หารของพวกช่างจะส่งมอบให้คนไทยได้ศึกษาในวิชา ซึ่งคนทำไร่น้ำจะมา
 จากไหนบ้างนั้น ข้อเท็จจริงทางกระทรวงพาณิชย์ยัง ไม่ทราบรายละเอียดในคดีของ
 การควบคุมภายในแต่ละอำเภอ เพราะว่าชายแดนถ้าขึ้นของกรมเจ้าเมืองว่าใน
 ระยะเวลา ๑๗ บาท ถ้าไปถึงมณฑล ๑๐-๑๕ บาท ใดๆ ก็ยากจะติดต่อบริษัท ขอ
 ใ้ไปตรวจติดต่อของพวกไทยด้วยว่า ถ้าขึ้นปล่อยให้ควบคุมว่าบริษัทได้
 แล้ว ถ้าปล่อยให้ออกไปแล้ว ทางนครสวรรค์มาราชจะไม่รับราคา ๑๗ บาท
 แล้วจะเก็บค่าธรรมเนียมใหญ่ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์เป็นหน่วยงาน หรือว่าท่านคงจะ
 หนักถึงเงินเหมือนกัน แล้วความจริงคณะกรรมการจังหวัดได้รายงานมาแต่
 ว่าเราพยายามทำ และทางข้าพเจ้าเองได้พยายามทำให้ได้ ตั้งแต่ย้ายเข้ามาตั้งเขต
 หัวหน้าแผนก ประจำแผนก เสมียนพนักงาน ภาวโรง ที่ได้ผลิตมาแล้ว ถ้า
 เราตรวจเรื่องอะไรไปกันอยู่ลงไป ความจริงซึ่งแผนก ๒-๓ บาท ก็ยากจะ
 แสดงปัญหาเรื่องช่างหัตถกรรมตามข้อหาได้ก็การรวมเงินของพวก จะคงตามพร
 ติบัตรของช่างนั้น ปัญหาเป็นปัญหาใหญ่ซึ่งทางกรมช่าง หัตถกรรม
 โดยปกติผู้เขาไม่ได้ แต่เป็นธรรมดาเมื่อการรวมเงินของไร่น้ำของช่างหัตถกรรม ก็
 ได้ แต่ถ้าหากจะส่งกรม ไม่เอาแล้วคนก็บอกเขาไป แล้วเรื่องผู้เขาไปไว้ที่เจ้า
 กับประชาชน ถ้าหากว่าช่างหัตถกรรมจะใช้จากชายแดนที่แยกจากกันแล้วเขาจะมี
 กษาหรือข้อ ไม่ยอมให้คนออกมาตามตมเขาหรือ ซึ่งจะเป็นการที่กีดกันคนของเขา
 ให้รู้จักการค้าขึ้นมาแล้วสุดท้ายก็จะแย่งชิงการค้ามาจากช่างต่างกันได้ อย่าง
 นี้เห็นว่าจะเป็นผลดีส่วนรวมมากกว่า หวังว่าท่านผู้แทนคงจะเห็นใจ

นายภักดี พัฒนภักดี (นครสวรรค์) : การควบคุม
 ราคานั้นไม่ได้ประกาศควบคุม แต่เมื่อมีการประกาศไม่ให้ขนส่งทางทะเล
 การขนส่งทางทะเลก็มีแต่ในเจ้าเป็นของภาคควบคุม จะต้องออกอนุญาต
 จากกรมช่างหัตถกรรม ขออนุญาตจากจังหวัดซึ่งทำให้ราษฎรเดือดร้อนได้ เดี่ยวๆ

ใช้ขายซึ่งไม่จำเป็น แต่ทำไมไม่ดำเนินการอย่างนี้ ท่านบอกว่าจะเลิก
 การควบคุมแล้ว จะทำให้ราคาออกนอกประเทศซึ่งก่อนหน้านี้ราคา ๕๐-๖๐ บาท
 ท่านเอาอะไรมาพูด ก่อนควบคุมราคาเพียง ๑๕ บาท แต่ที่ท่านว่า ๕๐-๖๐ บาท
 นั้น เป็นการไม่ตรงเท่ากันเอง ท่านพูดไม่ตรงเอาเองต่างหาก ก่อนควบคุม
 เพียง ๑๕ บาท เท่านั้น แล้วทำไมเพิ่มขึ้นเพียง ๕ บาทไม่จริงเช่นนั้น ถ้าหาก
 ว่าชอทรานต์हरณแล้วของชอทรจังหวัด ถ้าไปจังหวัดแล้วต้องเดินทางไป
 ค้างเดียวโดยส่งรถยนตร์ เดี่ยวสักคนค่าอะไรก็เลยแปดพันเก้า ถ้าเด็กเดี่ยวได้
 อย่างที่เราชอกนเมื่อก่อนนี้ ใครต้องการชอกไปชอกจากโรงตั้งหรือชอกอนุภาค
 ต่ออำเภอใด เมื่อเดินทางไปชอทรานต์हरณ ส่งहरณให้ไปชอกโรงตั้ง โถงบ้าน
 เดี่ยวค่าขนส่งแพงขึ้น เป็นการเดือดร้อน อย่างนี้จะเรียกว่าเดือดร้อนหรือไม่
 ส่วนชอทรานต์हरณนั้นท่านบอกว่ามีคนไทย ประกอบการค้าแต่ต้องช่วยเพราะ
 ตั้งทางตัวเขาไม่ได้ เขาพาเขาไม่เที่ยงท่าน มีท่านช่วยแต่โดยตั้งบริไปให้ตั้ง
 เหล่าไปให้แก่อहरณราคา ท่านส่งไปให้แล้ว นับเป็นการช่วยอยู่แล้ว แต่
 การที่จะให้ชอทรานต์हरณมาเรียกภาษีพิเศษ เรียกค่าธรรมเนียบเท่ากับเรียก
 ภาษีพิเศษซึ่งรัฐบาลให้ไปโดยไม่ออกกฎหมายใครจะส่งอะไรไปจะชอกอนุภาค
 อะไรไปก็เรียกเพิ่มขึ้น ท่านพอใจอย่างนั้นหรือ ท่านพอใจที่จะช่วยอย่าง
 นั้นหรือ

นายเทพ โชคินชุก รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
 ปัญหาเรื่องราคาข้าวที่เห็นมาก่อนควบคุมราคา ๑๕ บาท และที่ข้าพเจ้าได้กล่าว
 ควบคุมขณะนี้ เห็นว่าราคาจะยิ่งสูงมากขึ้น ท่านคงทราบแล้วว่าราคาราคา
 นมแค่ในเมืองไทยเองราคาก็ยังสูงอยู่แล้วไม่เฉพาะกรุงเทพ ฯ เท่านั้น โดย
 เฉพาะอย่างนมผงอายุทางปากชงได้ซึ่งใกล้เคียงกับจังหวัดของท่าน ว่าเป็นที่
 คัดกรองของภาคนี้ กรมการค้ากระทรวง ๘๐ บาทหรือ ๑๐๐ กอถมาทราคา
 เหลือมตาตาดังกล่าวนั้น นอกนั้นก็ควบคุมราคาว่าน่าจะอาจจะน้อยก็ได้
 ถ้าเลิกควบคุมแล้วราคาจะสูงขึ้นอย่างว่านั้นจะแต่ไม่ดีกว่าจะชอกไปนอกเสียหมก
 ข้าพเจ้าเป็นห่วงไม่ต้องการจะให้ราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราชเดือดร้อน

แต่ประเด็นสำคัญ ที่ผู้จัดทำไม่อยากจะให้ทราบ สหกรณ์เรียกค่าตั้งจากพวกขอ
 ราวอกรถสองบดระ ๒ บาทนั้นด้วยความจริงใจแล้วข้าพเจ้าเห็นใจ แต่ปัญหา
 เรื่องมันสหกรณ์ได้เรียนแล้วว่าจำเป็นต้องจ่ายเองเอาไปบ้าง แต่อย่างไรก็
 ความในฐานรัก ทำเป็นผู้ทนร้องเรียนด้วยเหตุผล ข้าพเจ้าจะติดต่อกับ
 จังหวัดนครศรีธรรมราชเขาว่าด้วยเหตุผลก็ได้ รายละเอียดข้าพเจ้าไม่ได้
 รับของเช่นกัน ทางจังหวัดนครศรีธรรมราชทำไมเขาไม่ได้รายงานมาว่า
 สหกรณ์เรียกเงินจากผู้ใช้ราวอกรถสองบดระ ๒ บาท ข้าพเจ้าเข้าใจว่าเป็นค่าขนส่ง
 จากโรงตั้งบ้างจากงานสหกรณ์บางท่านของนี้ ถ้าหากปรากฏว่าจริงแล้วข้าพเจ้า
 ก็จะส่งมอบไม่ต้องการที่จะให้เคอศรอื่น

ประธานสภาผู้แทน : ก่อนที่จะอ่านพระราชกฤษฎีกาบังคับสมัยประชุม
 ข้าพเจ้าขออนุมัติต่อที่ประชุม ให้คณะกรรมการต่าง ๆ คือไปทำงานนอก
 สมัยประชุมคือ

๑. กรรมการพระราชบัญญัติควบคุมการค้า (กรรมการร่วมกัน)
๒. กรรมการร่วมกันพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการขยาย พ.ศ. ๒๔๗๓
๓. กรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๓ (กรรมการร่วมกัน)
๔. กรรมการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติประกาศใช้ประมวลกฎหมายอาญาและร่างประมวลกฎหมายอาญา พ.ศ. ๒๔๗๑
๕. พระราชบัญญัติป่าไม้ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๔๗๓
๖. พระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน พ.ศ. ๒๔๗๓
๗. พระราชบัญญัติการการฆ่าสัตว์ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๔๗๓
๘. พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมาย (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๔๗๓

๘. พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดชัยนาทนครหลวงอยุธยา

พ.ศ. ๒๕๑๓

๓๐. ร่างขอโอนกิจการประชุมปรึกษาของสภาผู้แทน พรรคที่ปรึกษา ๒๕๑๓
กรรมการคณะต่าง ๆ เพื่อขอโอนมติประชุมพิจารณาออกสมัย

ประชุม

นายพัน สุพรรณสาร รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและ
กิจการ : สำหรับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ รัฐบาลขอต่อขอไปพิจารณา
ในสภาเปิดสมัยประชุม เพราะเหตุว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ ได้พิจารณาในชั้น
กรรมาธิการเสร็จแล้ว ยังอยู่ที่กระชั้นผู้แปรญัตติมาซึ่งท่านนั้น ถ้าหากว่า
เราพิจารณาออกสมัยประชุมแล้ว ท่านสมาชิกผู้แปรญัตติจะไม่มา ก็ไม่
ครบกัน จึงขอเอาไปพิจารณาในสมัยประชุมหน้า

ประธานสภาผู้แทน : ทางรัฐบาลขอโอน ที่จะพิจารณาออกสมัย
เอาไปพิจารณาในสมัยประชุม ไม่มีผู้ใดคัดค้าน.....

นายทองดี อีสราชีวัน (เชียงใหม่) : ตามที่ท่านประธานได้
อ่านพระราชบัญญัติต่าง ๆ ซึ่งมีกรรมาธิการร่วมกับผู้สังเกตตามระดับเป็น
กรรมาธิการประจำสภาผู้แทนก็ตาม เท่าที่ขออนุญาตจะขอให้ประชุมออกสมัย
ประชุมหน้าข้าพเจ้าเห็นด้วย เพราะเรามีร่างพระราชบัญญัติบางเรื่อง บางฉบับ
ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาพร้อมกัน แล้วก็ได้มีโศก สักขานพร้อมกัน
ออกสมัยประชุมแล้ว พอเปิดสมัยประชุมสมัยนี้ วันที่ ๓ ตุลาคม ก็จะเป็นการ
รอดเร็วดีของชน เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอสันนิษฐานว่า ขอให้อนุญาตในการ
ประชุมคณะกรรมาธิการพิจารณาได้ก็ได้

ประธานสภาผู้แทน : เมื่อไม่มีผู้ใดคัดค้าน ก็ออกประชุม
อนุมัติ คือไปอ่านพระราชบัญญัติ
อยู่ที่อยู่ในที่ประชุมชั้น
ประธานสภาผู้แทน :

พระมหากษัตริย์

ไทยประชามติ

(สามัญสามัญ)

พ.ศ. ๒๔๖๓

ในพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล

ทรงตั้ง กรมพระชินนาคมนคร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้เริ่ม ณ วันที่ ๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๖๓

ณ วันที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

ในชั้นพระวรวงศ์เธอ ดาบที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุม
รัฐสภา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๔๖๓ ในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๔๖๓ ณ บลจ
ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้ตั้ง

พระมหากษัตริย์ และอัครราชทูตในอเมริกา ๒๔๖๓ ของรัฐ
สภาผู้แทนราษฎรในชั้นแรก ได้มีพระบรมราชโองการให้ตราพระราช
กฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา (ฉบับที่ ๑๘) พ.ศ. ๒๔๖๓ ในวันที่ ๕ สิงหาคม
พ.ศ. ๒๔๖๓

ผู้รับสั่งของพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : เด็กประชุม

